

1887-09-23

þÿ • ½ Ä ì Â Ä ¿ Å ¿ ° Ä ± ® ¼ µ Á ¿ Å Ä ¿ Í Ä
þÿ ´ Å Ã Ä Å Ç ® ¼ ± Ä ± - » ± ² ¿ ½ Ç Î Á ± ½

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ° ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7960>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμια

Νερεως

Τρισημο

Γεωργιος Ζακος

Ιωάννης Γεωργίου

Μικαηλ Χαραλαμπος

Παφος

Γ. Διαγκουσις

Υγεια

Ἐντὸς τοῦ ὀκταημέρου τούτου πολλὰ δυστύχηματα ἐλάβον χώραν ἐν Λεμεσσοῦ. Ἔργαται τινὲς ἔπεσον ἀφ' ὑψηλοῦ

ἀπὸ τινος κλιζομένης οἰκίας καὶ ἔπεσον ὁ μὲν εἰς εἰς τὰ νῦτα ὁ δ' ἄλλος εἰς τὴν κεφαλήν ἀλλ' ἀκινδύνως.

Δύο παιδιὰ ἐρρίφθησαν ἐντὸς φρεάτων, εὐτυχῶς ἀβασθῶν, διὸ καὶ ἐσώθησαν αὐθαρῆ.

Κοράτιόν τι ἐρρίφη ἐντὸς λάκκου γέμοντος ἀσβέστου, εὐτυχῶς δὲ τὰ ἀγαθὰ τοῦ νεροῦ τὰ ὀπίθι ἐκράτη ἦσαν εὐκταρῆ, διότι ἐπήγαγε νὰ τὰ γεμίτη, καὶ ἐσώθη ἀβλαβέ; ἄλλως ἐὰν εἶχον νερόν καὶ ἐχύνοντο ἐντὸς τοῦ ἀσβέστου βεβαίως θὰ ἐπάθαινε.

Τὸ μεγαλειότερον ὁμοῦ καὶ σπαραξικάρδιον δυστύχημα εἶνε τὸ τὴν προχθὲς Πέμπτην συμβῆν ἔχον ὡς ἐξῆς:

Τέσσερες ἔργαται, δύο ἐκ τοῦ χωρίου Τρικώμου Γεώργιος Ζάκος, καὶ Ἰωάννης Γεωργίου ὀνομαζόμενοι, εἰς ὀθωμανός, καὶ εἰς Μιχαηλ Χαραλαμπου Πάριος, συνερῶνθησαν ἀντὶ 15 γρ. νὰ καθαρίσωσι λάκκον οἰκίας τινὸς ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπὸ πολλοῦ κλειστός. Ἀφοῦ λοιπὸν ἠνοιξεν τὸν λάκκον, κατέβη πρῶτος ὁ Γεώργιος Ζάκος καὶ ἤρχισε νὰ σκάπτῃ ὅτε αἴφνης ἐράνη στρώμα ἀκταρσιῶν καὶ ἐπλήθη τρομερῆς δυσωδίας ὁ λάκκος. Ἦν τούτοις ὁ Γεώργιος Ζάκος ἀντέσχεν ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐκ τῶν ἀκταρσιῶν ἐλείψων ἐγέμισε καὶ 2-3 ζεμπιλία καὶ τὰ ἀνέτυραν οἱ ἄλλοι ἐξώθεν. Κατόπιν ἐζήτησε νὰ ἐξέλθῃ διὰ νὰ ἀνὰ πύθῃ κατὰ τὸν ἀέρα καὶ νὰ καταβῇ ἄλλως, ὡς συνηθῆς γίνεσθαι ὅταν καθαρίζονται τοιοῦτοι λάκκοι. Κατέβη λοιπὸν ὁ Ἰωάννης Γεωργίου ἐτῶν 18 περίπου, πλὴν μόλις ἤρχισε νὰ σκά-

πη και πίπτει λιγούριμος εκ τῆς τρο-
μερᾶς δυσωδίας και ἐλλείπει ὀξυγόνου.
Κατέρχεται ἀμέτῳς ὁ πρῶτος πάλιν,
ὁ Ζάκος, διὰ νὰ σώτη ἐκείνον και πί-
πτει και αὐτός. Κατόπιν εἰς Παντελῆς,
ἀμαξηλάτης, διαβαίνων ἐκεῖθεν και
μαθῶν τὸ συμβάν, ὄρμα ὁ δυστυ-
χῆς νὰ σώση τοὺς ἀνθρώπους, κατέρ-
χεται εἰς τὸν λάκκον και πίπτει και αὐ-
τός. Ἔττα δένεται ὁ ὀθωμανός νὰ κα-
ταβῆ πλὴν ἀφοῦ κατέβη τὸ ἡμισυ τοῦ
λάκκου ἀπαίλτημα φωνάζει και τὸν ἀνα-
σύρουσι. Τέλος ὁ Μιχαὴλ Χαραλάμπους
δένεται, καταβαίνει και κατορθοῖ νὰ
δέσση τοὺς ἄλλους και νὰ τοὺς ἀνασύρωσι,
πλ ν ὁ Ἰωάννης Γεωργίου ἀπέβίωθεν
αὐθωρεῖ, ὁ Γεώργιος Ζάκου κατό-
πιν πολλῶν περιποιήσεων ἐν τῷ Νοσο-
κομείῳ συνῆλθε, και ὁ Παντελῆς τῆ πε-
ριποιήσει τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούση
ἐγείνε καλά. Προσεβλήθη και ὁ Μιχαὴλ
Χαραλάμπους ἀλλ' ὡς τελευταῖος κα-
ταβάς δὲν ἐπαθε τόσον διότι τὸ ἀνθρα-
κόν ὄξυ ἠραιώθη πλέον.

ΣΑΝ ΠΙ ΓΞ
23-9-1887